Dosarul nr. 2-26255/2025
PIGD 2-25181141-12-2-31122025-1

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

13 martie 2026 mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecătorul Mihail Osadcii
Grefier Valentina Melnic

cu participarea: reprezentantului reclamantei Olar Maria, avocatului Croitor Alexei, împuternicit prin Mandat seria MA nr. 2231213 din 29 decembrie 2025, reprezentantei Inspectoratului General de Poliție, inspector Dumitraș Delia, ofițer al Secției juridice a Direcției de Poliție a mun. Chișinău a IGP,

în absența: reclamantei Olar Maria și a intervenientului accesoriu - agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Botanica al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Zorila Andrian, citați legal,

examinând în ședință publică, în limba română, în sediul instanței, cauza civilă la acțiunea înaintată de Olar Maria împotriva Inspectoratului General de Poliție, intervenient accesoriu - agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Botanica al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Zorila Andrian, privind repararea prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională de către agentul constatator,

C O N S T A T Ă:

Argumentele reclamantului expuse în cererea de chemare în judecată.

La data de 30 decembrie 2025, Olar Maria a înaintat Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cererea de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General de Poliție, intervenient accesoriu - agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Botanica al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Zorila Andrian, privind repararea prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională de către agentul constatator.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta Olar Maria, indică că, la data de 06.04.2021, ora 13:00 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani - Zorila Andrian, a întocmit în privinţa contestatoarei procesul-verbal cu privire la contravenţie conform art. 69 alin. (2) Cod contravenţional, pe motiv că Maria Olar, în luna februarie 2021, pe rețeaua de socializare „Facebook” a comis injuria, adică vorbele sau faptele care lezează onoarea şi demnitatea persoanei, fapt pentru care prin decizia agentului constatator din data de 06.04.2021 a fost sancționată cu amendă în mărime de 18 unităţi convenționale.

La data de 16.02.2022, a depus la Inspectoratul de Poliție Botanica o contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie şi deciziei agentului constatator menţionate, solicitând anularea acestora şi încetarea procesului contravenţional din motivul lipsei faptei contravenționale în acţiunile acesteia, de asemenea, în motivarea contestaţiei a indicat că nu l-a înjurat pe executorul judecătoresc Paşa Nicolae.

Prin Hotărîrea Judecătoriei Chișinău, (sediul Buiucani) din 16 decembrie 2022, a fost repusă în termen contestaţia depusă. A fost admisă contestaţia depusă de Maria Olar. A fost anulată decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica - Zorila Andrian privind sancționarea Mariei Olar în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI 05 246516 din 06.04.21 cu amendă în mărime de 18 (optsprezece) unităţi convenţionale, echivalentul a 900 (nouă sute) lei, pentru comiterea contravenţiei, prevăzute de art. 69 alin. (2) Cod contravenţional. A

fost încetat procesul contravenţional privind acuzarea Mariei Olar de comiterea contravenţiei, prevăzute de art. 69 alin. (2) Cod contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

Nefiind de acord cu Hotărârea nominalizată, agentul constatator Bucşa Ion a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii cu remiterea cauzei la rejudecare.

Prin Decizia Curții de Apel Centru din 27 martie 2023, dosarul nr. 4r-170/23, 4-22026127- 02-4r-13012023 s-a respins ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator Bucşa Ion şi s-a menţinut hotărîrea Judecătoriei Chişinău, (sediul Buiucani) din 16 decembrie 2022, prin care a fost repusă în termen contestaţia depusă de Olar Maria, a fost admisă contestaţia depusă de Maria Olar, a fost anulată decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica - Zorila Andrian privind sancţionarea Mariei Olar în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenţie Nr. MA105 246516 din 06.04.21 cu amendă în mărime de 18 (optsprezece) unități convenționale, echivalentul a 900 (nouă sute) lei, pentru comiterea contravenţiei, prevăzute de art. 69 alin. (2) Cod contravențional, a fost încetat procesul contravenţional privind acuzarea Mariei Olar de comiterea contravenţiei, prevăzute de art. 69 alin. (2) Cod contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

În argumentarea Deciziei, Colegiul penal al Curții de Apel Centru a conchis că, prima instanță justificat şi întemeiat a apreciat că la caz, agentul constatator n-a prezentat careva probe concludente și pertinente ce ar confirma faptul comiterii de către contestator a contravenţiei imputate, nu sunt probe ce confirmă vinovăţia contestatorului în comiterea contravenţiei care i se impută.

Argumentele invocate de contestatar în contestaţie nu au fost combătute de către recurent, care urmează să prezinte probe ce ar confirma vinovăţia persoanei trase la răspundere contravenţională, astfel lipsesc careva probe ce ar dovedi vinovăţia Olar Maria de comiterea contravenţiei, prevăzute art.69 alin.2) Codul contravențional al Republicii Moldova. Astfel, din motiv că agentul constatator nu a prezentat probe în confirmarea vinovăţiei contravenientului, unica probă prezentată instanţei fiind procesul-verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată corect a ajuns la concluzia de a admite contestaţia ca întemeiată, constatând lipsa în acţiunile contestatarului a faptului contravenţiei.

Reliefând prevederile art.art. 15, 16 alin. (1) lit. a)-c) și g), 1998 și art. 2006 din Codul civil, art.art. 384 alin. (2) lit. u), alin. (3^1), art. 441 alin. (2) din Codul contravențional, reieşind din normele de drept citate, constată că dispune de dreptul de a pretinde repararea prejudiciului material și moral cauzat prin tragerea neîntemeiată la răspundere contravențională, întrucât printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă s-a stabilit nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, din motivul neindicării de către agentul constatator, contrar prevederilor art.443 alin. (1) lit.d) din Codul contravenţional, a faptei contravenționale și a circumstanţelor cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor și a circumstanțelor referitor la comiterea contravenţiei prevăzute de art.354 din Codul contravențional.

Cu privire la repararea prejudiciului moral, consideră suma solicitată de 20 000 lei este echitabilă în raport cu învinuirile aduse reclamantei, tragerea la răspunderea contravențională care a dus la intentarea procedurii de executare care a atentat la dreptul de proprietate a reclamantei, la măsurile de restricții impuse.

Reliefând prevederile art.art. 2036-2037 din Codul civil, consideră necesar de a repara prejudiciul moral cauzat reclamantei, având în vedere că prin acţiunile agentului constatator reclamantei i-a fost adusă o ingerinţă în dreptul fundamental al acestuia de a nu fi învinuit neîntemeiat, fiind impus să apeleze la instanțele de judecată pentru restabilirea încălcării comise în privinţa sa, fapt ce i-a generat o stare de neliniște, emoții negative, stres.

Susține că, unul din criteriile orientative generale de apreciere a prejudiciului moral este criteriul echității, care exprimă că indemnizaţia trebuie să prezinte o justă și integrală despăgubire.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, acest criteriu se traduce prin necesitatea ca partea vătămată să primească o satisfacție echitabilă pentru prejudiciul moral suferit. Cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu şi nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor şi nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor.

La caz, consideră că suma de 20 000 de lei constituie o satisfacție echitabilă a despăgubirilor şi ar atinge scopul şi finalitatea prevăzută de lege. Or, la determinarea cuantumului prejudiciului moral urmează să se respecte criteriul echității, care presupune că despăgubirile pentru prejudiciul moral trebuie să fie juste, raționale și echitabile, adică trebuie stabilite în așa fel încât să asigure efectiv o compensare suficientă a prejudiciului moral cauzat, ca astfel să fie menținut echilibrul între daunele efectiv pricinuite şi suma acordată.

Susține că, suma solicitată de 20 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral pentru suferințele suportate este reală și echitabilă, aceasta este vădit proporţională şi în limitele, fiind în relație de proporţionalitate cu gravitatea suferințelor psihice suportate.

Argumentele pârâtului: Inspectoratului General de Poliție expuse în referință.

La data de 09 februarie 2026, Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul reprezentantului în bază de procură, Dumitraș Delia, a prezentat referința asupra cererii de chemare în judecată înaintată de către Olar Maria împotriva Inspectoratului General al Poliție privind repararea prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională de către agentul constatator, prin care a indicat că, Inspectoratul General al Poliției nu este de acord cu cererea de chemare în judecată înaintată de către Olar Maria şi solicită respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

În susținerea referinței, Inspectoratul General al Poliției, prin intermediul reprezentantului în bază de procură, Dumitraș Delia, a indicat că, procesul contravenţional se desfăşoară pe principii generale de drept contravenţional, în temeiul Constituţiei, al Codului contravenţional, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de Codul contravenţional, precum şi al normelor dreptului internaţional şi ale tratatelor internaţionale cu privire la drepturile şi libertăţile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Inspectoratul General al Poliției, atrage atenția că, potrivit art. 30 alin. (11) lit. c) Cod Contravenţional, se consideră că nu a fost supus răspunderii contravenţionale contravenientul: a) a cărui răspundere contravenţională a fost înlăturată; b) care a executat integral sancţiunea; c) în a cărui privinţă procesul contravenţional a încetat. Consideră că reclamanta în mod eronat a apreciat că a fost tras la răspundere contravenţională, în contextul în care procesul contravenţional pornit în privinţa acesteia a fost încetat de către instanţa de judecată.

În aceeași ordine de idei, susține că, în cazul în care persoana se consideră lezată în drepturile sale, atunci: Persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul [...]: „să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile sau inacţiunile ilicite ale autorităţii competente să constate contravenţia sau să soluţioneze contravenţională (art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravenţional).

Dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărâre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acţiunilor sau al inacţiunilor autorității competente să constate contravenţia sau să soluţioneze cauza contravenţională (art. 384 Cod contravenţional), iar la caz, în speţa dată, nu există, nu se deţine o decizie definitivă irevocabilă în privinţa agentului constatator Zorila Andrian, prin care s-ar fi constatat caracterul ilicit, la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, în privința reclamantei Olar Maria, motiv din care şi solicitarea dată este neîntemeiată.

Menţionează că, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie constituie o modalitate legală de desfăşurare a procesului contravenţional, iar însăşi pornirea procesului contravenţional, întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie, recunoaşterea persoanei în calitate de contravenient, reprezintă nişte măsuri procesuale ce ţin de procesul contravenţional care nu încalcă în esenţă drepturile persoanei şi nu cauzează prejudicii dacă nu sunt definitive şi dacă nu dăunează iremediabil drepturile persoanei în privinţa căreia se întocmeşte procesul-verbal cu privire la contravenţie.

Cu referire la circumstanţele cauzei concretizează că, la momentul depistării comiterii unei fapte care poate fi calificată drept contravenţie, agentul constatator este obligat nemijlocit de a întreprinde toate măsurile prevăzute de Codul contravenţional, din acest motiv, acestea nu pot fi calificate drept acţiuni ilicite, deoarece îndeplinirea cu exactitate a atribuţiilor de serviciu este o îndatorire directă şi iminentă, motiv din care nu pot fi reţinute argumentele reclamantei precum că acţiunile agentului constatator ar fi cauzat un presupus prejudiciu.

Prin urmare, notează că, contravenţia este definită prin natura sa ca una penală, or ca şi infracţiunea, constituie fapta săvârşită cu vinovăţie, însă cu un pericol social mai redus, care la fel este prevăzut de sancţionare prin legea contravenţională. Iar, în cazul în care se constată caracterul ilicit al acţiunilor organului împuternicit cu examinarea cazurilor cu privire la contravenţie, această circumstanţă de fapt, se încadrează în Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr. 1545 din 25.02.1998.

Invocând prevederile art. 3 alin. (1)-(2), art. 5 alin. (1), art. 6 din Legea privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti nr. 1545 din 25.02.1998, la caz nici o condiţie din cele enumerate mai sus nu se regăseşte în justificarea pretenţiilor în fiecare caz în care se pretinde încasarea despăgubirilor materiale și morale cauzate prin acţiunile ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii şi ale instanţelor judecătoreşti, urmează să existe şi să fie întrunite cumulativ (minim o condiţie) atât circumstanţele prevăzute de articolul 6 dreptul la repararea prejudiciului, cât şi la art. 3 cazurile de reparare a prejudiciului material şi moral.

La fel, invocând prevederile art.art. 2036 alin. (1) și art. 2037 alin. (1) din Codul civil, reţine că este susceptibil reparaţiei prejudiciul moral cauzat prin atingerea adusă doar drepturilor personale nepatrimoniale, cât şi în cazurile expres stabilite prin lege. Drepturile personale nepatrimoniale sunt drepturi subiective fără conţinut economic, strâns legat de persoana omului. Cu alte cuvinte, drepturile personale nepatrimoniale sunt acele drepturi, care sunt lipsite de conţinut economic, nefiind susceptibile de evaluare bănească.

Din categoria drepturilor personale nepatrimoniale fac parte drepturile legate de existenţa şi de integritatea fizică şi morală a persoanei (dreptul la viaţă, sănătate şi integritate corporală, dreptul la libertate, dreptul la secretul vieţii private, la onoare, la reputaţie etc.), drepturile referitoare la elementele de identitate ale persoanei (dreptul la nume, dreptul la domiciliu etc.), drepturile privind creaţia intelectuală ca formă de exprimare a personalităţii (dreptul de autor, dreptul de inventator etc.).

Totodată, indicând asupra pct. 25 din Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie al Republicii Moldova nr. 9 din 09.10.2006 „Cu privire la aplicarea de către instanţele de judecată a legislaţiei ce reglementează repararea prejudiciului moral”, susţine că, Instanţele de judecată care se pronunţă asupra cuantumului compensaţiei pentru prejudiciul moral, trebuie să reiasă nu doar din aprecierea subiectivă a părţii vătămate, dar şi din anumite date obiective, printre care şi importanța vitală a drepturilor nepatrimoniale.

La fel, indică că se relevă că legislaţia nu oferă o enumerare exhaustivă a modalităţilor de stabilire a cuantumului despăgubirii pentru prejudiciul moral cauzat. Prin urmare, stabilirea condiţiilor reparării prejudiciului moral şi a cuantumului sumei compensatorii pentru fiecare caz concret revine instanţei de judecată, pornind de la circumstanţele individuale ale cauzei. Astfel că, nu au fost prezentate probe pertinente şi plauzibile, ce ar confirma cauzarea a unor suferinţe psihice sau fizice. Argumentele invocate în susţinerea acestei pretenţii, fiind declarative. Obligaţia de a dovedi faptul pricinuirii prejudiciului moral (suferinţe psihice sau fizice suportate) o exercită partea vătămată, de aceea în cererea despre compensarea prejudiciului moral trebuie să indice cine, în ce circumstanţe şi în baza căror acţiuni/inacţiuni i-au cauzat suferinţe morale (psihice) sau fizice şi prin ce se manifestă acestea.

Mai relatează că, faptul cauzării prejudiciului moral nu este probat de către reclamantă, nefiind prezentat nici un înscris ce ar demonstra impactul negativ al întocmirii „presupus ilegale” a procesului-verbal cu privire la contravenţie de către agentul constatator.

În aceeași ordine de idei, invocă prevederile art. 2022 din Codul civil, și susține că nu au fost prezentate careva înscrisuri medicale ce ar conţine diagnosticul reclamantei ce poate fi considerat ca fiind o consecinţă a pretinselor acţiuni ilicite ale agentului constatator, admise la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenţie, care ulterior a fost anulat prin hotărârea instanţei de judecată, în vederea identificării ulterioare a legăturii de cauzalitate dintre faptă şi consecinţe (stare de stres psihologic, suprasolicitare morală şi tensiune emoţionantă). Or, conform art. 121 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Relatează că, reclamanta nu a prezentat instanţei de judecată probe, prin care ar fi demonstrată comiterea de către pârâţi prin acţiune sau inacţiune a unei fapte prejudiciabile faţă de reclamantă, precum şi a vinovăţiei pârâţilor în cauzarea prejudiciului reclamantei. Astfel, instanţa de judecată nu trebuie să-şi formeze o idee preconcepută conform căreia orice acţiune înaintată în ordinea Legii nr. 1545/1998 presupune si întrunirea condițiilor legale si prin urmare constatarea încălcării a unui drept, ce implică în mod obligatoriu şi existenţa unui prejudiciu.

Susține în continuare că, este necesar de stabilit prin probe pertinente şi concludente, dacă a existat în mod veridic o întrunire a condiţiilor legii şi ulterior existenţa unui prejudiciu. Contrar celor precizate, acest fapt manifestă, pe cale de consecinţă, un efect nociv, atât pentru societate cât și pentru cadrul legal, din motiv că se creează un precedent care cu trecerea timpului este tot mai greu de remediat.

În temeiul celor expuse, conform prevederilor art. 186, art. 238-241, art. 206 alin. (1) Cod de procedură civilă, Inspectoratul General al Poliţiei, solicită respingerea ca nefondată a acţiunii depuse de către Olar Maria către Inspectoratul General al Poliţiei prin care solicită încasarea prejudiciului moral.

Argumentele participanților la proces.

În ședința de judecată, reclamanta Olar Maria, înștiințată legal despre data și ora ședinței, nu s-a prezentat, însă drepturile și interesele acesteia au fost reprezentate de către avocatul Croitor Alexei, care fiind prezent în cadrul ședinței de judecată a relatat circumstanțele cauzei și au solicitat admiterea acțiunii conform temeiurilor de fapt și de drept invocate în cererea de chemare în judecată.

Reprezentantul pârâtului, Dumitraș Delia, a susținut poziția reliefată în referința înaintată și a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată, ca fiind nefondată.

Intervenientul accesoriu - agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Botanica al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Zorila Andrian, înștiințat legal despre locul, data și ora examinării cauzei, nu s-a prezentat și nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, motiv pentru care în temeiul art. 206 alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța a dispus judecarea cauzei în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind opinia participanților la proces, în raport cu materialele cauzei conducându-se de prevederile legale care guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar de a admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Olar Maria împotriva Inspectoratului General de Poliție, intervenient accesoriu - agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Botanica al Direcției de

Poliție mun. Chișinău, Zorila Andrian, privind repararea prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională de către agentul constatator, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 5 alin. (1) Cod de procedură civilă, *orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanţă judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertăţile şi interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art.166 alin.(1) Cod de procedură civilă, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept trebuie să depună în instanţa competentă o cerere de chemare în judecată.*

Potrivit art. 6 Cod de procedură civilă, *instanţa judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăţilor şi intereselor legitime prin somare la executarea unor obligaţii, prin declararea existenţei sau inexistenţei unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalităţi, prevăzute de lege.*

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanţelor ce justifică pretenţiile şi obiecţiile părţilor, precum şi altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.*

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanţele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale. În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei.*

Potrivit art. 239 Cod de procedură civilă, *hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.*

În temeiul art. 240 alin. (1) Cod de procedură civilă, *la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.*

Potrivit recomandărilor avizului nr. 11 din 2008 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE) în atenția Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătorești, o motivație și o analiză clară sunt cerințele fundamentale ale hotărârilor judecătorești și un aspect important al dreptului la un proces echitabil. Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze, că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs Spania, Hotărâre din 21 ianuarie 1999, § 26).

Corespunzător, prin prisma art. 6 CEDO și a art. 241 din Codul de procedură civilă, întru asigurarea legalității și temeiniciei hotărârii, instanțele de judecată au obligația de a-și motiva hotărârile, care trebuie să cuprindă circumstanțele cauzei, constatate de instanță, probele pe care se întemeiază concluziile ei privitoare la aceste circumstanțe, argumentele invocate de instanță la respingerea unor probe, răspunsuri la argumentele părților și legile de care s-a călăuzit instanța.

Aşadar, din probatoriul administrat şi explicaţiile depuse de reprezentanţii părţilor se constată cu certitudine că la data de 06.04.2021, ora 13:00 agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Buiucani - Zorila Andrian, a întocmit în privinţa contestatoarei procesul-verbal cu privire la contravenţie conform art. 69 alin. (2) Cod contravenţional, pe motiv că Maria Olar, în luna februarie 2021, pe rețeaua de socializare „Facebook" a comis injuria, adică vorbele sau faptele care lezează onoarea şi demnitatea persoanei, fapt pentru care prin decizia agentului constatator din data de 06.04.2021 a fost sancționată cu amendă în mărime de 18 unităţi convenționale.

La data de 16.02.2022, a depus la Inspectoratul de Poliție Botanica o contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie şi deciziei agentului constatator menţionate, solicitând anularea acestora şi încetarea procesului contravenţional din motivul lipsei faptei contravenționale în acţiunile acesteia, de asemenea, în motivarea contestaţiei a indicat că nu l-a înjurat pe executorul judecătoresc Paşa Nicolae.

Prin Hotărîrea Judecătoriei Chişinău, (sediul Buiucani) din 16 decembrie 2022, a fost repusă în termen contestaţia depusă. A fost admisă contestaţia depusă de Maria Olar. A fost anulată decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica - Zorila Andrian privind sancţionarea Mariei Olar în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI 05 246516 din 06.04.21 cu amendă în mărime de 18 (optsprezece) unităţi convenţionale, echivalentul a 900 (nouă sute) lei, pentru comiterea contravenţiei, prevăzute de art. 69 alin. (2) Cod contravenţional. A fost încetat procesul contravenţional privind acuzarea Mariei Olar de comiterea contravenţiei, prevăzute de art. 69 alin. (2) Cod contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

Nefiind de acord cu Hotărârea nominalizată, agentul constatator Bucşa Ion a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii cu remiterea cauzei la rejudecare.

Prin Decizia Curții de Apel Centru din 27 martie 2023, dosarul nr. 4r-170/23, 4-22026127- 02-4r-13012023 s-a respins ca nefondat recursul declarat de către agentul constatator Bucşa Ion şi s-a menţinut hotărîrea Judecătoriei Chişinău, (sediul Buiucani) din 16 decembrie 2022, prin care a fost repusă în termen contestaţia depusă de Olar Maria, a fost admisă contestaţia depusă de Maria Olar, a fost anulată decizia agentului constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Botanica - Zorila Andrian privind sancţionarea Mariei Olar în temeiul procesului-verbal cu privire la contravenţie Nr. MA105 246516 din 06.04.21 cu amendă în mărime de 18 (optsprezece) unităţi convenţionale, echivalentul a 900 (nouă sute) lei, pentru comiterea contravenţiei, prevăzute de art. 69 alin. (2) Cod contravențional, a fost încetat procesul contravenţional privind acuzarea Mariei Olar de comiterea contravenţiei, prevăzute de art. 69 alin. (2) Cod contravenţional, din lipsa faptului contravenţiei.

Instanța subliniază că, potrivit art. 45 alin. (1) Codul contravențional, *persoana al cărei drept sau interes legitim a fost lezat prin contravenţie îl poate apăra prin acţiune civilă depusă conform legislaţiei procedurale civile. Această persoană are în special dreptul la repararea prejudiciului patrimonial şi a celui nepatrimonial cauzate prin contravenţie. Prezentul alineat se aplică în egală măsură şi în cazul în care, în sensul art.30 alin.(11), se consideră că făptuitorul nu a fost supus răspunderii contravenţionale.*

Deci, potrivit art. 384 alin. (2) lit. u), alin. (3)-(3[1]) Cod contravențional, stabilește că, *persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional are dreptul: să ceară şi să primească despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională. Realizarea de către persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional a drepturilor sale ori renunţarea la realizarea acestor drepturi nu poate fi interpretată în detrimentul persoanei şi nu poate avea consecinţe nefavorabile pentru ea. Dreptul prevăzut la alin. (2) lit. u) se oferă doar în cazul în care prin hotărîre judecătorească definitivă s-a constatat caracterul ilicit al acțiunilor sau al inacțiunilor autorității competente să constate contravenția sau să soluționeze cauza contravențională*, iar potrivit art. 441 alin. (2) Cod contravențional, stabilește că, *încetarea procesului contravenţional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privinţă a fost pornit.*

Astfel, potrivit art. 1998 alin. (1) Cod civil, stabilește că, *cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat.*

Potrivit art. 2036 Cod civil, stabilește că, *în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial. Reparaţia prejudiciului moral se face şi în lipsa vinovăţiei autorului, faptei ilicite în cazul în care prejudiciul este cauzat prin condamnare ilegală, atragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a arestului preventiv sau a declaraţiei scrise de a nu părăsi localitatea, aplicarea ilegală în calitate de sancţiune administrativă a arestului, muncii neremunerate în folosul comunităţii şi în alte cazuri prevăzute de lege. Dacă legea nu prevede altfel, simpla constatare a încălcării unui drept sau interes recunoscut de lege fără plata de despăgubiri oferă satisfacție echitabilă persoanei vătămate doar cînd aceasta corespunde cu natura dreptului sau interesului recunoscut de lege încălcat și persoana vătămată astfel va putea obține o valoare nepatrimonială superioară prejudiciului moral suferit. Dreptul la despăgubire pentru atingerile aduse drepturilor personale nepatrimoniale poate fi cesionat numai în cazul în care a fost stabilit printr-o tranzacție sau printr-o hotărîre judecătorească definitivă.*

Prevederile art. 2037 Cod civil, stabilește că, *mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.*

Urmare a celor constatate, instanța reține că prin Hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 16 decembrie 2022, menținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău din 27 martie 2023, a fost anulată decizia agentului constatator prin care Olar Maria a fost sancționată în baza art. 69 alin. (2) Cod contravențional și a fost încetat procesul contravențional din motivul lipsei faptului contravenției. Din considerentele actelor judecătorești menționate rezultă că acuzația contravențională formulată împotriva reclamantei nu a fost susținută prin probe suficiente, pertinente și concludente, instanțele constatând inexistența faptului contravențional și lipsa unui suport probator apt să justifice sancționarea acesteia.

Instanța nu poate ignora efectul autorității de lucru judecat al hotărârilor menționate, care beneficiază de obligativitate și prejudicialitate în privința circumstanțelor constatate. Astfel, în prezenta cauză nu mai poate fi repusă în discuție legalitatea și temeinicia sancțiunii contravenționale aplicate reclamantei, de vreme ce acestea au fost deja examinate și tranșate definitiv de instanțele competente.

În aceste circumstanțe, instanța apreciază că reclamanta beneficiază de garanțiile prevăzute de art. 384 alin. (2) lit. u) Cod contravențional, care consacră dreptul persoanei în a cărei privință a fost pornit un proces contravențional de a solicita despăgubiri pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile sau inacțiunile ilicite ale autorității competente să constate contravenția ori să soluționeze cauza contravențională. Or, anularea definitivă a actului de sancționare și încetarea procesului contravențional din lipsa faptului contravenției reprezintă o confirmare judiciară a caracterului neîntemeiat al acuzației formulate împotriva reclamantei.

Instanța reține că hotărârile judecătorești definitive pronunțate în cauza contravențională au constatat lipsa faptului contravenției și insuficiența probelor administrate de agentul constatator, circumstanțe care, în contextul prezentei cauze, sunt suficiente pentru a concluziona asupra caracterului neîntemeiat al sancționării reclamantei și asupra existenței temeiului pentru repararea prejudiciului cauzat. Caracterul neîntemeiat al acuzației și lipsa suportului probator au fost deja constatate prin hotărâri judecătorești definitive, iar concluziile instanțelor de control judiciar relevă că sancționarea reclamantei a fost dispusă în lipsa probelor necesare pentru dovedirea existenței contravenției și a vinovăției acesteia.

În acest context, instanța reține că procedura contravențională intentată împotriva reclamantei beneficiază de garanțiile specifice materiei penale în sensul jurisprudenței CțEDO. Astfel, în cauza *Ziliberberg c. Moldovei*, Curtea a statuat că procedurile contravenționale intră sub incidența garanțiilor prevăzute de art. 6 din Convenție, iar în cauza *Öztürk c. Germaniei* a subliniat că simpla calificare a unei fapte drept contravenție în dreptul intern nu este suficientă pentru a exclude aplicarea garanțiilor aferente noțiunii autonome de „acuzație în materie penală". Prin urmare, și în materia contravențională sunt aplicabile exigențele referitoare la prezumția de nevinovăție, sarcina probei și necesitatea demonstrării vinovăției prin probe suficiente și pertinente.

Totodată, art. 21 din Constituția R. Moldova consacră prezumția de nevinovăție, potrivit căreia orice persoană este considerată nevinovată până la stabilirea vinovăției sale în condițiile legii. Or, în speță, acuzația formulată împotriva reclamantei a fost infirmată definitiv de instanțele de judecată, care au constatat lipsa faptului contravenției.

Instanța reține că formularea și menținerea unei acuzații contravenționale care ulterior a fost infirmată definitiv de instanțele de judecată constituie o ingerință în sfera drepturilor personale ale persoanei vizate și este susceptibilă de a genera stări de incertitudine, neliniște, stres și disconfort emoțional. Faptul că reclamanta a fost nevoită să conteste sancțiunea aplicată și să participe la proceduri judiciare pentru restabilirea drepturilor sale reprezintă o consecință directă a actului de sancționare anulat ulterior ca neîntemeiat.

În același timp, instanța apreciază că simpla anulare a actelor contravenționale și încetarea procesului nu justifică automat acordarea despăgubirilor în cuantumul solicitat. La determinarea întinderii prejudiciului moral urmează a fi avute în vedere natura încălcării constatate, intensitatea suferințelor produse, durata procedurilor, precum și consecințele reale suportate de persoana vătămată.

Sub acest aspect, instanța constată că reclamanta nu a fost supusă unor măsuri privative de libertate, nu a demonstrat existența unor consecințe grave asupra sănătății sale și nu a prezentat probe obiective care să ateste o afectare semnificativă a vieții familiale, sociale ori profesionale. Prin urmare, suma de 20 000 lei solicitată cu titlu de prejudiciu moral apare ca fiind excesivă în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei.

Potrivit art. 2036 și art. 2037 Cod civil, despăgubirea pentru prejudiciul moral trebuie să reprezinte o satisfacție echitabilă pentru persoana vătămată și să păstreze un raport rezonabil de proporționalitate cu prejudiciul efectiv cauzat. Jurisprudența CțEDO relevă că despăgubirea acordată nu trebuie să constituie nici o sursă de îmbogățire fără just temei, dar nici să fie una pur simbolică, ci să ofere o compensație reală și rezonabilă pentru suferințele suportate.

Ținând cont de natura încălcării constatate, de durata procedurilor contravenționale și judiciare, de caracterul suferințelor morale care pot fi prezumate în mod rezonabil într-o asemenea situație, precum și de necesitatea păstrării unui echilibru just între prejudiciul suferit și despăgubirea acordată, instanța apreciază că suma de 2 000 lei constituie o compensație echitabilă și suficientă pentru prejudiciul moral cauzat reclamantei.

Prin urmare, cererea de chemare în judecată urmează a fi admisă parțial, cu încasarea de la Inspectoratul General al Poliției în beneficiul Olar Maria a sumei de 2 000 (două mii) lei cu titlu de prejudiciu moral, iar în rest pretențiile urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

În conformitate cu art. 236-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Acțiunea înaintată de Olar Maria împotriva Inspectoratului General de Poliție, cu participarea intervenientului accesoriu - agentul constatator al Inspectoratului de Poliție Botanica al Direcției de Poliție mun. Chișinău, Zorila Andrian, privind repararea prejudiciului moral cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională se admite parțial.

Se încasează din contul Inspectoratului General de Poliție, în beneficiul Olar Maria, născută la *****, IDNP: *****, prejudiciul moral în mărime de 2000 (două mii) lei, cauzat prin tragerea ilegală la răspundere contravențională de către agentul constatator, prin decizia consemnată în procesul-verbal cu privire la contravenție nr. MAI05 246416 din 06 aprilie 2021.

În rest, acțiunea se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 de zile de la pronunțare, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana).

Președintele ședinței,
Judecător **Mihail Osadcii**